

økonomisk set vil være rigtigst at anvende dispensationsmetoden. Denne metode er i sin natur smidig og kan tillempe de vekslende økonomiske forhold, og nationalbanken kan ikke skjule sin frygt for, at *en på een gang foretagen betydelig frigivelse af de bundne kassereserver kan give anledning til nye inflationstendenser.*

Fra forhandlingerne er det nationalbanken bekendt, at det er regeringens hensigt at foreslå lovenes forlængelse med halvdelen af det hidtil bundne beløb, således at der ved lovenes udløb med udgangen af indeværende år skulle frigives ca. 400 mill. kr. Nationalbanken må mene, at det ville være sikrere at forlænge lovene i deres nuværende form og derefter anvende dispensationsmetoden ved årets udgang, hvis det måtte anses, at der var nødvendighed herfor.

Nationalbanken skal dog *ikke udtale sig imod den af regeringen påtænkte ændring* i lovene med nedsættelse af de bundne beløb til halvdelen under forudsætning af, at *lovene fornyes for et helt år* og ikke således som af regeringen påtænkt med udløb efter et halvt års forløb, altså med udgangen af juni 1949. Ved en fornyelse på kun et halvt år vil der skabes en forventning om lovenes fuldstændige bortfald ved udløbet af dette tidsrum, og der kan ikke være tvivl om, at pengeinstitutterne vil indrette deres politik derefter, hvad der vil betyde større kreditudvidelse. Man må også være klar over, at den agitation for lovenes fuldstændige bortfald, der nu føres især fra bankernes side, vil få ny vind i sejlene, og at agitationen vil fortsætte med øget kraft.

Lovenes fornyelse for et helt år vil ikke udelukke frigivelse af bundne kassereserver over dispensationsparagraffen, om sådant skulle blive nødvendigt i lovenes løbetid. Ved en bedømmelse på det nuværende tidspunkt for en sådan eventuel nødvendighed må det tages i betragtning, at der i marts og april måned 1949 vil blive tilbagebetalt 227 mill. kr. af korte statslån og i september og oktober måned yderligere 148 mill. kr., altså ialt 375 mill. kr., hvilke penge i det væsentlige må antages at gå ind i banker og sparekasser.“

Lovforslaget behandlede på *rigsdagen* i forbindelse med det nedenfor omtalte lovforslag om ændring i tillægget til sparekasseloven og henvises i folketinget sammen med sidstnævnte forslag til et udvalg.

I dettes betænkning indstiller et flertal, bestående af hele udvalget med undtagelse af *Funck Jensen* (DR), at de to love forlænges indtil udgangen af december måned 1949, dog således at lovene med tilslutning fra rigsdagens finansudvalg skal kunne ophæves ved kgl. anordning forinden deres udløbstid.